

Коханій

Нестор Чир

В симфонії є свій рояль —
маестро світла, болю й неспокою.
Бринить у ньому квінтою-струною
любові віра, чиста, мов кришталь.

У ній і див без ліку, і печаль,
і кожний звук гаптує осявання.
Двох клавішів божественне звучання
Несе одну мелодію у даль.

В такій складній гармонії зійшлись
з тобою ми в минувшині колись,
як музика і неба мрійна просінь.

І я торкаюсь знову ніжних струн,
і йду на поклик молодих відлунь,
хоч за вікном вже посивіла осінь.